

Ne računajući nekoliko solističkih klavirskih, zatim horskih i vokalno instrumentalnih kompozicija, te premijeru opere „Mileva“ Aleksandre Vrebalov, radi se uglavnom o koncertantnim ostvarenjima violinske i klavirske literature. Preovlađujući broj upravo ovih poslednjih, naveo nas je i da se s posebnim akcentom osvrnemo na visoka interpretativna dostignuća sjajnih umetničkih ličnosti koje su doprinele izuzetnoj recepciji baš ovih kompozicija.

Prvo takvo delo, „Tiroi“, koncert za klavir i gudače Filipa Glasa iz 2000. godine, čuli smo na nastupu Omladinskog festivalnog orkestra okupljenog u Kreativnoj majstorskoj radionici Jovana Kolundžije koji se pripremao s našim čuvenim violinistom, ali i pod umetničkim rukovodstvom hrvatskog dirigenta i kompozitora Mladena Tarbuka. Solističku partiju u ovom, inače najostvarenijem izvođenju večeri, tumačila je Nada Kolundžija, naš najznačajniji promoter savremene klavirske i kamerne muzike, koja je s mladim gudačima iz muzičkih škola Srbije predvođenih odličnim sedamnaestogodišnjim koncertmajstorom LJubomirom Trujanovićem ostvarila perfektu komunikaciju, podstičući ih najpre u ritmički pregnantnom, i oktavnim usponima i arpeđima snažno gradiranom prvom, ali i u „dirljivom“, melodijski raspevanom i takođe dinamički "talasavom" laganom stavu. Karakteristični „minimalistički“ stil, odnosno repetitivna kompoziciona tehnika, ovde takođe ispoljena brojnim ponavljanjem istih i sličnih melodijskih struktura, čije se ekspresivno dejstvo pojačava snažnim „opetovanjem“ i akcentovanjem osnovnog modela, i bogato nijansiranim, angažovano izvajanim gudačkim linijama, kulminirao je u temperamentno i s uživanjem izvedenom, ritmički skokovitom, bogato akordiziranom, živom, pravom džezerski „zaigranom“ i energično akcentovanom finalu.